

EINDVERSLAG

Nr. 6

Enige leden van de vaste Commissie voor de Volksgezondheid stonden nog stil bij de mededeling in de memorie van antwoord (blz. 2, linkerkolom) dat, wat de financiering van de opleiding van ziekenverzorgsters betreft, in dit stadium het nog een punt van overweging uitmaakt of en, zo ja, in hoeverre van rijkswege subsidie verleend moet worden. De kosten van opleiding tot verpleegster worden tot nu toe in de verpleegprijs van de opleidingsinrichtingen opgenomen. Volgens artikel 3, tweede lid, zullen de „aangewezen” inrichtingen aan bepaalde voorwaarden en voorschriften moeten voldoen. Met andere woorden er zullen extra-kosten gemaakt moeten worden door de verpleeginrichtingen welke worden aangewezen, waarvan het gevolg zal zijn, dat de verpleegprijzen hoger zullen moeten worden, wanneer geen subsidie verleend wordt. Daar vele patiënten de kosten van een verpleeginrichting zelf moeten dragen (o.m. omdat de ziekenfondsverstrekking slechts voor de helft van de dagprijs geldt tot een maximum van f 7,50 per dag en maximaal gedurende één jaar) spraken deze leden de hoop uit, dat de minister zijn standpunt omtrent deze financiering voor de opleiding tot ziekenverzorgster vóór de mondelinge behandeling van het wetsontwerp zou kunnen bepalen. Dezelfde leden vroegen alsnog te worden ingelicht omtrent de voorschriften, waaraan de aangewezen inrichtingen zullen moeten voldoen om ziekenverzorgsters te mogen opleiden.

Vertrouwende, dat de minister bereid zal zijn het bovenstaande vóór de openbare beraadslaging omtrent dit wetsontwerp schriftelijk te beantwoorden, was de commissie van oordeel, dat daarmee die beraadslaging genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 20 maart 1963.

SUURHOFF
HEROMA-MEILINK
DE WOLF
TEN BROECKE HOEKSTRA
LAMBERTS
DE VREEZE
LAAN
VAN GELDER
VEERMAN.